

Nr 1260

Av herr Nilsson i Lönsboda m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 134, med förslag till jordhävdslag m. m.

(Lika lydande med motion nr 1091 i Första kammaren)

Stockholm den 11 november 1969

Arvid Nilsson (fp)
i Lönsboda

Henry Berndtsson (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Nr 1261

Av fröken Wetterström m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135, med förslag till lag om ändring i förordningen (1923:116) angående skatt för hundar.

(Lika lydande med motion nr 1093 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 135 till årets höstriksdag föreslås att den nuvarande begränsningen i kommunens rätt att bestämma hundskatten slopas.

Enligt nu gällande förordning (1923:116) angående skatt för hundar skall skatten bestämmas till ett för varje hund lika belopp, lägst tio högst sjuttiofem kronor för kalenderår. Skatteplikt föreligger inte för t. ex. staten tillhöriga tjänstehundar eller hundar som är avsedda att betjäna blinda. Bestämmelserna innebär dessutom att medel som inflyter till kommunen i hundskatt får användas för kommunens behov på sätt som kommunen bestämmer.

Motionärerna anser att vägande skäl talar mot en ändring i nu gällande bestämmelser.

Det kan inte bortses från att maximibeloppet för hundskatt vid den förordade förändringen blir avhängigt av den inställning som drätselkammare och fullmäktigeförsamlingar har och till och med i kritiska situationer kan få tjänstgöra som budgetregulator. Tyvärr upplever hundägare i kommunerna skatten som en fiskalisk åt-

gård, som icke föranleder någon kommunal motprestation i form av rastgårdar, promenadplatser för hundar och dylikt. Prestationerna utgörs ofta av den gatuhållning som, hunden förutan, är nödvändig.

Det får inte förbises att hunden är många ensamma människors enda sällskap; detta gäller inte minst åldringar och avsidesboende. För många av dessa är hunden dessutom den enda trygghetsgarantin.

En höjning av hundskatten torde, om propositionen godtages, kunna bli följden i åtskilliga kommuner som redan nu har skatten fastställd till maximibeloppet sjuttiofem kronor.

I och för sig är det riktigt att den kommunala beskattningsrätten, som är en grundpelare för den kommunala självstyrelsen, icke begränsas genom statlig lagstiftning. I detta fall synes emellertid benämningen skatt, som godtyckligt drabbar innehavet av en viss sorts husdjur, vara felaktig och borde ersättas med beteckningen kommunal hundlicens (jämför Radio-TV-licens).

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 135.

Stockholm den 11 november 1969

Karin Wetterström (m)

Per Petersson (m)
i Gäddvik

Blenda Ljungberg (m)